

ONDERWIJS

OP MAANDAG FOCUST DE STANDAARD OP **ONDERWIJS**. We brengen nieuws, reportages, getuigenissen, interviews en analyses over wat er reilt en zeilt, van de kleuterschool tot het volwassenenonderwijs. www.standaard.be/onderwijs

REPORTAGE

BELGISCHE STUDENTEN ZIJN MEESTERDIPLOMATEN

Na hun overwinning vorig jaar, zijn de Belgische studenten die deelnemen aan de 'Olympische Spelen voor de diplomatie', opnieuw bijzonder ambitieus. In Taiwan strijden ze de komende dagen om de wereldtitel in de meest prestigieuze diplomatiwedstrijd ter wereld. Die wordt georganiseerd door Harvard.

‘We gaan opnieuw voor de titel’

VAN ONZE MEDEWERKER
IN TAIWAN

PETER VANHAM

TAIPEI/BRUSSEL | ‘Let’s give a warm applause to the High representative!’ Danny Y, medewerker van de Hoge Vertegenwoordiger van Taiwan gebaart druk gesticulerend dat zijn publiek moet rechtstaan en applaudiseren voor zijn diplomatieke chef. Het is even over de middag en we bevinden ons samen met een veertigtal studenten in ‘Au thé de Pékin’.

Dit is de Chinese wijk in hartje Brussel. Op het menu staat een diplomatieke lunch met België’s machtigste Taiwanese. Dat de Hoge Vertegenwoordiger precies deze groep studenten heeft uitgenodigd voor een informele studentenlunch, is geen toeval. Ze nemen deze week in de Taiwanese hoofdstad Taipei deel aan ‘s werelds belangrijkste diplomatiwedstrijd: de Harvard World Model of United Nations (MUN).

Al twee decennia lang verzamelt de studentcompetitie van Harvard nieuwe generaties studenten-diplomaten uit de hele wereld. Onder hen ook Belgen, en die doen het sinds enkele jaren behoorlijk goed. Vorig jaar werd zelfs de officiële wereldtitel behaald.

De wedstrijd heeft zonder meer impact op hun naam en faam. Ambassadeurs beschouwen de

jonge studenten als de wereld-elite in spe en nodigen hen met plezier uit voor informele ontmoetingen. Sebastiaan De Boe, aanvoerder van het interuniversitaire MUN Society Belgium-team, laat het zich welgevallen: ‘De Hoge Vertegenwoordiger zei me dat hij het een eer vond met ons te mogen lunchen.’

Wanneer we enkele dagen later landen in Taipei, ondervinden we met onze eigen ogen waar het respect voor de jonge studenten vandaan komt. Yale, Princeton, Oxford, La Sorbonne, Lahore... onder de deelnemers alleen maar topuniversiteiten. De jeugdige elite zelf voelt zich duidelijk in haar sas op het subtropische eiland. Aan de voet van het op één na grootste gebouw ter wereld, de Taipei 101, worden druk contacten gelegd, visitekaartjes uitgedeeld en glazen geleedigd.

Toch is de bijeenkomst ook bitter ernst. De komende dagen wordt hier – in simulaties van verschillende VN-comités – beslist wie de beste jonge diplomaat ter wereld is. Daarvoor moeten de kandidaten van alle markten thuis zijn. Speechen voor een volle zaal, in achterkamers onderhandelen of tussen de noedles en dumplings ‘s avonds compromissen smeden: het hoort er allemaal bij.

‘De concurrentie hier is moordend, je moet echt altijd op je

hoede zijn’, getuigt Christophe Ovaere, student notariaat. Hij was ook vorig jaar op de Harvard-conferentie en kent intussen de klappen van de zweep. ‘Ik kom uit West-Vlaanderen en daar is een woord een woord. Hier zijn je woorden nog niet koud of je voormalige bondgenoot zit alweer

met je tegenstander aan tafel.’ Al kan hij het hele gebeuren ook relativeren. ‘Het blijft natuurlijk een spel, en ondertussen leer je wel mensen van over de hele wereld kennen.’

Toch spelen de Belgische studenten allermindst een toeristenrol op de conferentie in Taipei: vorig jaar gaf het interuniversitaire team ‘MUN Society Belgium’ alle Amerikaanse elitescholen het nakijken. Het kroonde zich zo, als eerste Belgische team ooit, tot winnaar van de Harvard-competitie. Een overwinning die in Vlaanderen heel wat wenkbrauwen deed fronsen.

Hoe spelen jongens en meisjes van onder onze kerktoren zo iets klaar? Volgens Veerle Rotsaert, studente geneeskunde, was het net die typisch Belgische bescheiden en toch joviale mentaliteit die hun de overwinning bezorgde. ‘Wij zijn het gewoon hard te werken om iets te bereiken. Met die ingesteldheid behalen we ook hier succes.’

‘In de voorbereiding van de conferentie hebben we er een echt spartaans regime op nagehouden’, vertelt ze ons. ‘Elke week stonden twee tot drie dagen volledig in het teken van deze wedstrijd. Zelfs op zaterdag verzaamden we om 9 uur ‘s ochtends ergens te velde om onze diplomatieke capaciteiten aan te scherpen. En daarvoor zijn we vorig

jaar beloond’

Ook dit jaar komen de Belgische delegaties met ambitie aan de start van de wedstrijd. ‘We gaan opnieuw voor de titel’, pept ingenieursstudent Ian De Bode zijn ploeggenoten van de Belgische MUN Society op. Maar tijdens een interview in de lobby van het Tango-hotel wil hij die woorden niet te luid herhalen. ‘We blijven Vlamingen hé’ merkt hij lachend op. ‘Het openlijk uitspreken van zo’n ambitie is eigenlijk vrij on-Belgisch’, zo legt hij later uit. ‘Maar intern moeten we ze uitspreken. Wil je in een superconcurrentiële omgeving als deze succes boeken, dan moet je op voorhand weten waar je naartoe wil. Iedereen die hier is, heeft er een maandenlange voorbereiding op zitten. Je wordt onder de voet gelopen als je zelf niet zeker van je stuk bent.’

Enkele uren later begint de conferentie dan echt. Ma Ying-jeou, de president van Taiwan krijgt de eer de conferentie te openen. ‘Vandaag spreek ik jullie aan als president van Taiwan’, zegt hij. ‘Maar morgen zijn jullie de leiders van de wereld.’ Daarmee is competitie ingeluid die nog tot eind deze week zal lopen. Voor de Belgische delegatie kan het werk nu echt beginnen.

ONLINE

www.munsocietybelgium.org

‘Elke deelnemer heeft er een maandenlange voorbereiding op zitten’

INGENIEURSTUDENT
IAN DE BODE

